

וכל זה בעור, שאינו נאכל, ומליחתו היא עיבודו, אבל את הבשר הנאכל, **מותר** למלוח כשיעור מליחת בשר, כי כך הוא הכשרו לאכילה.

ואמר רב יהודה אמר שמואל, **שגם אם די לו בחתיכות בשר אחת, רשאי למלוח עמה חתיכות הרבה**, כי מולח את כולן יחד, ואין בזה תוספת טרחה.

ואמרו, **שרב אדא בר אהבה היה מולח חתיכות הרבה זו אחר זו, על ידי שבכל פעם היה אומר, את זו אוכל היום, ולכן רשאי אני למולחה**, ולאחר שמלחה היה אומר, חתיכה אחרת טובה ממנה, ואותה אוכל, והיה מולחה, וכך מולח כל החתיכות^א.

פירוק והרכבה של דלתות חנויות ושאר תיבות

החנויות הנזכרות במשנתנו, הן תיבות המונחות בשוק, ואינן מחוברות בקרקע, ויש בהן סחורה, וכשבאים למכור, מסירים את דלת התיבה, ונותנים אותה לפני התיבה, ועליה נותנים את הסחורה.

ולהלך יתבאר בעזה"י, אם ביום טוב מותר להסיר את דלתות החנויות ותיבות הדומות להן, ואם מותר להחזיר את הדלתות למקומן.

א. כשיש לדלתות ציר מהצד.

תיבה שכיסוי שלה מחובר בה בשני צירים מהצד [כעין חיבור דלתות שלנו], **נחשב הכיסוי כחלק מהתיבה**, והכל מודים שאסור להסירו ממנה ביום טוב, ולא להחזירו בה, **משום שהדבר דומה לבנין וסתירה**, שהן מלאכות האסורות ביום טוב.

ודין זה אמור, **הן בתיבה של שאר דברים, והן בתיבת חנות**, שצריכים למה שבתוכה לשמחת יום טוב.

ב. כשיש לדלתות ציר מהאמצע.

תיבה שכיסוי של מחובר בה בציר אחד באמצע, אינו נחשב כמחובר בה, אבל דומה הוא לכיסוי שמחובר בה, ולכן כשאין בהסרה ובהחזרה צורך יום טוב, כגון **בתיבה של**

^א וכן רגילין העולם, שמערימין ואוכלין מעט מן התרנגולת, ואוכלין הכבד. ומיהו הי"ר שמואל היה אומר, היינו דוקא קודם אכילה, אבל אחר אכילה לא. [תוס'].